

บทบรรณาธิการ

“วารสารหน้าจั่ว” วารสารวิชาการประจำคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ซึ่งวารสารฉบับที่ 29 นี้ เป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมเฉลิมฉลองในวาระการสถาปนาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรครบรอบ 60 ปี จึงมีคณาจารย์ นักวิจัย และนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ร่วมส่งบทความวิชาการ และบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ในวารสารฉบับนี้เป็นจำนวนมาก ดังมีหัวข้อประจำฉบับว่า **“60 ปี สถาปัตยกรรมศาสตร์ สรรพศาสตร์ทางสถาปัตยกรรม”** ทั้งนี้ ประกอบด้วยบทความทั้งสิ้น 29 บทความ นับว่าเป็นฉบับที่มีจำนวนบทความเสนอมาตีพิมพ์มากที่สุด และครอบคลุมทุกศาสตร์ที่มีการจัดการเรียนการสอนในคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร สำหรับการ จัดหมวดหมู่บทความ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ว่าด้วย **“สถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม”** ทั้งนี้ มีบทความวิชาการ และบทความวิจัยจำนวน 12 บทความ คือ

(1) **“ผามพื้อมผี”** เวทีแห่งพิธีกรรมความเชื่อกับการปรับตัวในบริบทสังคมร่วมสมัย” ซึ่งได้ศึกษาสถาปัตยกรรมเฉพาะกิจที่เกี่ยวข้องกับพิธีกรรมการเช่นสรวงบูชาสิ่งศักดิ์สิทธิ์เหนือธรรมชาติและ วิญญาณบรรพบุรุษตามความเชื่อของชาวล้านนา ซึ่งแม้ว่าในการก่อรูปของพื้นที่และรูปทรงจะมีจารีตที่ เข้มแข็งเข้ามาควบคุม หากแต่ในสถานการณ์ปัจจุบันก็มีการปรับตัวอย่างน่าสนใจ

(2) **“เรือนพื้นถิ่นใต้ เสน่ห์และความหมายที่ปลายจ๋อง”** ศึกษาองค์ประกอบตกแต่งสถาปัตยกรรม ในส่วนของยอดจั่วของเรือนพื้นที่ถิ่นที่อยู่อาศัย ซึ่งมีพื้นที่ศึกษาอยู่ในวัฒนธรรมล้านนาและพื้นที่เกี่ยวเนื่อง ซึ่งพบมีการตกแต่ง 8 รูปแบบ และมีความหมายเพื่อความเป็นสิริมงคล เพื่อความสวยงาม ทำตามคติ ความเชื่อ เพื่อประโยชน์ใช้สอย และทำตามประเพณีสืบต่อกันมา

(3) **“ระบบโครงสร้างหลังคา “ตั้งโย” ในงานสถาปัตยกรรมในภูมิภาคล้านนา”** เป็นระบบ โครงสร้างหลังคาที่ใช้ในภูมิภาคล้านนา แต่ยังไม่มีการศึกษาอย่างเป็นระบบจึงเรียกชื่อสับสนกับโครงสร้าง หลังคาแบบจันทันของภาคกลาง ซึ่งวิเคราะห์ ระบบทางโครงสร้าง รูปลักษณะทางโครงสร้าง เทคนิควิธีใน การก่อสร้าง

(4) **“แผนที่มรดกทางวัฒนธรรม อำเภอแม่แจ่ม จังหวัดเชียงใหม่”** ซึ่งจำแนกมรดกทางวัฒนธรรม เมืองแม่แจ่มเป็น 7 ประเภท ได้แก่ แหล่งประวัติศาสตร์ วัด ร้านค้าและเคหสถาน สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ แหล่ง ภูมิปัญญาท้องถิ่น แหล่งพิธีกรรม และอื่นๆ รวม 86 แห่ง ซึ่งการจัดทำแผนที่มรดกทางวัฒนธรรมได้นำแสดง แหล่งมรดกแต่ละประเภทเพื่อการสืบค้นเชื่อมโยงไปยังเนื้อหา คือ พิกัดที่ตั้ง ประวัติความเป็นมา สิ่งสำคัญ และจุดเด่น เจ้าของหรือผู้ครอบครอง และภาพถ่าย รวมทั้งประเมินความเสี่ยงของแหล่งต่อความเปลี่ยนแปลง โดยพิจารณาจากเกณฑ์ 3 ข้อ คือ การเสื่อมโทรมทางกายภาพ การเปลี่ยนแปลงจากสภาพดั้งเดิม และการ เปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อม

(5) **“เวียงเจ็ดลิน: เมืองโบราณสันฐานกลม”** เป็นบทความที่น่าเสนอคุณค่าของเวียงเจ็ดลิน ซึ่งเป็นเวียงโบราณที่มีผังเป็นรูปทรงกลม โดยมีจุดศูนย์กลางเป็นตาน้ำ และมีหน้าที่ใช้สอยมาโดยตลอดหน้า ประวัติศาสตร์ล้านนา ทว่าสถานการณ์การบริหารจัดการพื้นที่ในปัจจุบันมีความเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลง พื้นที่ทางกายภาพโดยขาดความรู้ความเข้าใจจึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องมีการวางแผนการจัดการอย่างเป็นรูปธรรม

(6) **“คุณลักษณะของเรือนพื้นถิ่นชาวไทเหนือ หมู่บ้านหนองเงิน เมืองเชียงตุง รัฐฉาน เมียนมาร์”** ศึกษาเรือนที่ก่อสร้างด้วยอิฐดินดิบและไม้ของชาวไทเหนือที่มีภูมิปัญญาการก่อสร้างบ้านด้วยอิฐดินดิบ มาจากถิ่นฐานเดิมมาใช้ร่วมกับรูปแบบเรือนไทเขิน จึงทำให้แผนผัง และองค์ประกอบมีลักษณะคล้ายกับ เรือนไทเขินเกือบทุกประการ ต่างกันตรงการวางตำแหน่งห้องนอนหลักที่นิยมวางทางฝั่งขวาของเชิงพะลา (หิ้งพระ) และนิยมหันหัวนอนไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้

(7) “หมู่บ้านและเรือนพวน บ้านกลาง ตำบลปากตม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดเลย” การปรับตัว และการเปลี่ยนแปลงแบบเรือนพักอาศัยของชาวพวนบ้านกลาง ตำบลปากตม อำเภอยางชุมน้อย จังหวัดเลย โดยพิจารณาจากสภาพแวดล้อมทางกายภาพ เรือนพักอาศัย และปัจจัยเกี่ยวเนื่อง

(8) “คุณค่าและความหมายของลวดลายมงคลในอาคารพาณิชย์ยุคแรก 4 จังหวัด รีมแม่น้ำโขง” ศึกษาถึงการใช้องค์ประกอบตกแต่งในสถาปัตยกรรมที่มีความหมายเป็นมงคลซึ่งเป็นสิ่งสืบทอดมาจากวัฒนธรรม การก่อสร้างของจีน โดยศึกษาจากเมืองที่ตั้งอยู่ริมแม่น้ำโขงของภาคตะวันออกเฉียงเหนือของไทย ลวดลาย ที่ปรากฏมีรูปแบบไม่ซับซ้อน แต่สะท้อนถึงความคาดหวังในการดำเนินชีวิตที่ราบรื่น และรุ่งเรืองในดินแดน ที่ห่างไกลจากบ้านเกิด

(9) “เกลือ และประวัติศาสตร์การตั้งถิ่นฐานชุมชนในอีสาน” จากการศึกษาพบว่า ในอดีตเกลือ เป็นปัจจัยสำคัญในการตั้งถิ่นฐาน สร้างเป็นบ้านเป็นเมือง ในหลายพื้นที่พบหลักฐานภาชนะดินเผา และ เครื่องมือโลหะยุคก่อนประวัติศาสตร์ ต่อมา มีการตั้งถิ่นฐานซ้อนทับกันของวัฒนธรรมในยุคต่อมา จนกระทั่ง ปัจจุบันแหล่งเกลือต่างๆ ก็ยังมีการตั้งถิ่นฐานของผู้คนที่ยังมีวิถีสัมพันธ์กับเกลือเช่นอดีต

(10) “คติความเชื่อ แกนหลักในการอนุรักษ์สถาปัตยกรรมเรือนพื้นถิ่นกลุ่มชาติพันธุ์ลาหู่: ดอย มูเซอ จังหวัดตาก” จากการศึกษาพบว่ากลุ่มชาติพันธุ์ลาหู่ สามารถรักษารูปแบบสถาปัตยกรรมดั้งเดิมไว้ได้ อันเป็นผลมาจากคติความเชื่อของกลุ่มชาติพันธุ์ ตลอดจนรูปแบบการจัดวางผังเรือนในชุมชน และการใช้สอย พื้นที่ภายในตัวเรือนด้วย

(11) “เรือนพักอาศัยในกลุ่มชาติพันธุ์มอญ: โขงและพวนที่บ้านวังรอก ต.วังมหาก ร.ท่าตะโก จ.นครสวรรค์” พื้นที่ศึกษามีการตั้งถิ่นฐานร่วมกันของกลุ่มชาติพันธุ์ 2 กลุ่ม คือ “โขง” หรือ “ไทดำ” และ “พวน” ซึ่งต่างมีอัตลักษณ์เฉพาะตัวเรื่องความเชื่อในที่พักอาศัย เมื่อทั้งสองกลุ่มมีการแต่งงาน ข้ามกลุ่ม พบว่า ความเปลี่ยนแปลงของความเชื่อ คือ หากเป็นผู้ชายโขงแต่งงานกับผู้หญิงพวนจะปรากฏ กระหล่ำห้อย หรือห้อยผีเรือน แต่หากผู้หญิงโขงแต่งงานกับผู้ชายพวนจะไม่มี คงเป็นห้องพระตามความเชื่อ ของพวนแทน ทำให้เห็นความสำคัญของการสืบทอดความเชื่อในเรื่องว่า การสืบทอดความเชื่อในเรื่อง พักอาศัยของฝ่ายชาย สำคัญกว่าการสืบทอดความเชื่อของฝ่ายหญิง

(12) “บริบทแวดล้อมที่ส่งผลต่อการก่อตัวและการพัฒนาของตึกแถวในภูมิทัศน์ย่าน ประวัติศาสตร์ท่าบึง จังหวัดตรัง” ได้จำแนกพัฒนาการทางสถาปัตยกรรมของตึกแถวการค้าใน ย่านประวัติศาสตร์ท่าบึง ออกเป็น 7 ระยะ คือ “ตึกแถวแบบท้องถิ่น ระยะที่ 1” “ตึกแถวแบบท้องถิ่น ระยะที่ 2” “ตึกแถวแบบสรวงศ์มสาน” “ตึกแถวแบบท้องถิ่น ระยะที่ 3” “ตึกแถวแบบอาร์ตเดคโค” “ตึกแถวแบบสมัยใหม่ระยะต้น” และ “ตึกแถวสมัยใหม่และหลังสมัยใหม่”

กลุ่มที่ 2 ว่าด้วย “ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ศิลปสถาปัตยกรรม และสถาปัตยกรรม ไทย” ซึ่งมีบทความวิชาการ และบทความวิจัยในกลุ่มนี้ 3 บทความ คือ

(13) “สมมติฐานบางประการเกี่ยวกับรูปแบบทางสถาปัตยกรรมพระศรีรัตนมหาธาตุอยุธยา ในสมัยเมื่อแรกสถาปนา” จากข้อสันนิษฐานว่าพระศรีรัตนมหาธาตุอยุธยาสร้างขึ้นในรัชกาลสมเด็จพระ ราชเมศวร ในปี พ.ศ.1931 จึงควรจะมีความสัมพันธ์กับพระศรีรัตนมหาธาตุลพบุรี ทั้งในแง่ของการวางผัง และรูปแบบทางสถาปัตยกรรม ซึ่งสันนิษฐานว่าอาจเคยวางผังเป็นพระปรางค์วางตัวเรียงแถวหน้ากระดาน กัน 3 องค์ รวมทั้งเรือนยอดของพระมหาธาตุได้พังทลายลงมาในสมัยพระเจ้าทรงธรรม จึงเกิดคำถาม 2 ข้อ คือ บนชั้นอัสดงอาจเคยตกแต่งด้วยประติมากรรมรูปครุฑหรือเป็นกลีบขนุน ข้อที่ 2 บนสันหลังคาของ มุขด้านตะวันออกมีการตกแต่งด้วยสถูปทรงปรางค์ อันนำไปสู่ข้อเสนอเพิ่มเติม และการสันนิษฐานรูปแบบ สถาปัตยกรรมพระมหาธาตุเมื่อแรกสถาปนาโดยใช้หลักฐานทางสถาปัตยกรรมของพระมหาธาตุองค์อื่นๆ ที่สร้างขึ้นก่อนหน้า และสร้างร่วมสมัยกับพระมหาธาตุอยุธยา

(14) “รูปแบบสถาปัตยกรรมพระศรีรัตนมหาธาตุยุพราชพลูมาภายหลังการบูรณปฏิสังขรณ์ในสมัยสมเด็จพระเจ้าปราสาททอง” เป็นการศึกษาสันนิษฐานรูปแบบทางสถาปัตยกรรมองค์พระศรีรัตนมหาธาตุยุพราชพลูมาซึ่งเรือนยอดได้พังทลายลงมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2153 และบูรณปฏิสังขรณ์ในสมัยสมเด็จพระเจ้าปราสาททอง ในปี พ.ศ. 2176 ซึ่งแก้ไขรูปทรงของพระมหาธาตุให้สูงขึ้นกว่าเดิม ก่ออิฐเสริมมุขอีก 3 ด้าน และสร้างสถาปัตยกรรมปราสาทบนสันหลังคามุขทิศทั้ง 4 ด้าน และบูรณยอดด้วยทองจังโกแล้วปิดทองรวมเป็นพระปราสาททอง 5 ยอด

(15) “ศรัทธาในการสร้างงานพุทธศิลปกรรมของล้านนา” ความศรัทธากล่าวถึงในคัมภีร์พุทธศาสนาว่ามีหลากหลายประเภท ซึ่งล้วนแล้วแต่ส่งอิทธิพลทางความคิดต่อพุทธศาสนิกชนให้ปฏิบัติ ปฏิบัติชอบ และรวมไปถึงการสร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามถวายเป็นพุทธบูชาในพระพุทธศาสนา ซึ่งแต่เดิมนั้นการสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ดังกล่าวนั้นมีหน้าที่ใช้สอย (Function) หากแต่เมื่อสังคมวัฒนธรรมมีวิวัฒนาการ ตลอดจนได้มีการตีความคติต่างๆ ในพระพุทธศาสนาเพื่อรังสรรค์ออกเป็นงานศิลปกรรมต่างๆ ที่มีความหมายแฝงเพื่อจะสื่อสารกับพุทธศาสนิกชนกลับไปยังรากทางความคิดของการสร้างสรรค์ซึ่งหมายถึงคติต่างๆ ในพระพุทธศาสนา

กลุ่มที่ 3 ว่าด้วย “การออกแบบ การจัดการ เทคโนโลยี และนวัตกรรมทางสถาปัตยกรรม” ประกอบด้วยบทความวิจัย และบทความวิชาการ คือ

(16) “Re-constructing the Vernacular? The search for contemporary vernacular houses in central Thailand” เป็นการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูล และการออกแบบเพื่อรื้อฟื้นที่อยู่อาศัยพื้นถิ่นขึ้นใหม่ในบริบทแวดล้อมแบบใหม่ ทั้งในประเด็นของเทคโนโลยี วัสดุก่อสร้าง ตลอดจนความต้องการในการอยู่อาศัย ซึ่งมีฐานรากมาจากสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในอดีตสู่การใช้สอยในบริบทร่วมสมัย

(17) “[LL-SS] Living Large in Small Spaces: an architectonic of finding a perfect balance” เป็นบทความที่กล่าวด้วยข้อเสนอในการออกแบบปรับปรุงพื้นที่อยู่อาศัยในเมืองของสังคมร่วมสมัยที่มีข้อจำกัดเรื่องขนาดพื้นที่ใช้สอยของคอนโดมิเนียม หรือบ้านแถว

(18) “แบบหล่อคอนกรีตเสริมเหล็กพร้อมเหล็กเสริมแบบเกี่ยวล๊อค” เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาแบบหล่อคอนกรีตเสริมเหล็กพร้อมเหล็กเสริมแบบเกี่ยวล๊อค ซึ่งช่วยลดขั้นตอนการติดตั้ง สามารถนำมาประกอบติดตั้งได้ทันที ลดการสิ้นเปลืองวัสดุและเวลา ไม่ต้องถอดแบบ และไม่มีวัสดุเหลือใช้

(19) “แนวทางการลดอุณหภูมิอากาศของสภาพแวดล้อมขนาดเล็กจากอิทธิพลองค์ประกอบระนาบพื้น” มีข้อเสนอแนวทางการออกแบบสภาพแวดล้อมภายนอกอาคารเพื่อการลดอุณหภูมิของสภาพแวดล้อม คือ การสร้างพื้นที่ที่มีร่มเงาต้นไม้ใหญ่เพื่อลดปริมาณรังสีจากดวงอาทิตย์ที่ตกกระทบวัสดุแดดแข็ง และพื้นที่ที่โดนแดดกำหนดเป็นวัสดุแดดอ่อน เช่น พื้นหญ้า และแหล่งน้ำ เพื่อลดความร้อนจากสภาพแวดล้อมโดยรอบอาคาร

(20) “วิธีการจำลองสภาพความชื้นของวัสดุกรอบอาคารในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้สำหรับจำลองการใช้พลังงานของอาคาร” เป็นบทความปริทัศน์บททฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการจำลองสภาพความชื้นของวัสดุกรอบอาคารที่มีผลต่ออุณหภูมิ สภาพความชื้นภายในห้อง และการใช้พลังงานงานของอาคาร

(21) “การศึกษานำร่ององค์ประกอบในการตัดสินใจซื้อบ้านสำเร็จรูปเพื่อผู้สูงอายุ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบร่วม (Conjoint Analysis)” ศึกษาองค์ประกอบที่ผู้บริโภคที่ต้องการจะปรับปรุงบ้านเพื่อผู้สูงอายุพึงพอใจ ต่อผลิตภัณฑ์บ้านประกอบสำเร็จรูปสำหรับผู้สูงอายุ และมีเป้าหมายที่จะนำผลการศึกษาไปพัฒนาผลิตภัณฑ์

กลุ่มที่ 4. ว่าด้วยบทความวิชาการ และบทความวิจัยที่เป็น “ภูมิสถาปัตยกรรม -การออกแบบชุมชนเมือง และผังเมือง” ประกอบด้วยบทความ 8 บท คือ

(22) “ผลกระทบของการพัฒนาเมืองต่อการอนุรักษ์พื้นที่สีเขียวภาคการเกษตร กรณีศึกษาคลองอ้อมนนท์ จังหวัดนนทบุรี” สรุปผลว่า แม้ว่าพื้นที่คลองอ้อมนนท์จะมีแผนการอนุรักษ์พื้นที่ตามกฎหมายผังเมือง แต่ก็มีปัจจัยที่ทำให้ไม่สามารถอนุรักษ์พื้นที่เกษตรกรรมได้ คือ 1. ความต้องการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยและประกอบธุรกิจ 2. แรงกระตุ้นทางเศรษฐกิจผ่านการเตรียมแผนงานและนโยบายที่เปลี่ยนพื้นที่สีเขียวให้เป็นการใช้ที่ดินแบบอื่น 3. ภัยธรรมชาติที่อยู่เหนือความควบคุม ซึ่งล้วนแต่มีผลกระทบต่อพื้นที่ราบลุ่มและมีความเสี่ยงสูงในการเกิดอุทกภัย ซึ่งการพัฒนาเมืองที่มีประสิทธิภาพต้องมีระบบการบริหารจัดการที่ดีตั้งแต่ระดับนโยบายจนถึงระดับปฏิบัติการ เพื่อนำไปสู่เมืองที่เป็นมิตรกับทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม และสร้างความสมดุลระหว่างการพัฒนาและทรัพยากรอย่างยั่งยืน

(23) “ทางสัญจรเขียว: องค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาเป็นโครงสร้างพื้นฐานเขียว” คือ เครือข่ายของพื้นที่สีเขียวหรือแหล่งน้ำที่มีการออกแบบวางผังสัมพันธ์กับระบบนิเวศเมือง ทั้งนี้ นำเสนอสู่แนวทางการพัฒนาทางสัญจรเขียวเมืองพินาย โดยการผนวกเส้นทางสัญจรเขียวให้เชื่อมโยงกับพื้นที่สีเขียวเดิมเป็นเครือข่ายและโครงสร้างพื้นฐานเขียวของเมือง

(24) “การประเมินโครงการจัดทำแผนพัฒนาที่อยู่อาศัยสำหรับชุมชนแออัดในสามเมืองสมุทร” เป็นการประเมินผลสัมฤทธิ์ของโครงการจัดทำแผนพัฒนาที่อยู่อาศัยและแผนป้องกัน/แก้ไขปัญหาชุมชนแออัดในสามจังหวัดปากอ่าวไทย ได้แก่ สมุทรปราการ สมุทรสาคร และสมุทรสงครามพบว่าโครงการของการเคหะแห่งชาติมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาต่างๆ ในทุกๆ ระดับ แต่การจัดทำแผนพัฒนาในช่วงระยะเวลาสั้นๆ และการเสริมสร้างสมรรถนะและการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นกลับไม่สัมฤทธิ์ผลอย่างยั่งยืนเนื่องจากขาดการสืบสานอย่างต่อเนื่องหลังจากโครงการสิ้นสุดลง

(25) “แบบประเมินตนเองด้านคุณลักษณะสภาพแวดล้อมภายนอกอาคารของสถานดูแลผู้สูงอายุสมองเสื่อมสำหรับประเทศไทย” ซึ่งแบบประเมินฉบับสมบูรณ์มีเกณฑ์พิจารณา 53 ข้อ แบ่งตามคุณลักษณะทางกายภาพสำหรับผู้สูงอายุสมองเสื่อมเป็น 5 ประเด็น คือ ความปลอดภัย สนับสนุนการพึ่งตนเอง ตอบสนองภาวะสมองเสื่อม รองรับการใช้งาน และเอื้อต่อการดูแลรักษาในระยะยาว เพื่อประโยชน์ต่อทุกๆ ฝ่ายและเป็นข้อมูลอ้างอิงในการวางแผนงาน และการออกแบบปรับปรุงสภาพแวดล้อมภายนอกเพื่อเตรียมรับสังคมผู้สูงอายุในประเทศไทยที่กำลังจะมาถึง

(26) “การสำรวจต้นไม้ใหญ่ทางประวัติศาสตร์ส่วนพระราชฐานชั้นใน พระราชินีเวศน์มฤคทายวัน จังหวัดเพชรบุรี” เพื่อศึกษาถึงองค์ประกอบของภูมิทัศน์ของพื้นที่ ซึ่งนอกเหนือจากจากตัวสถาปัตยกรรม ซึ่งจะนำไปสู่การอนุรักษ์อย่างเป็นองค์รวมทั้งอาคารและภูมิทัศน์ของพื้นที่ตลอดจนประวัติศาสตร์สนิม และประวัติศาสตร์ทางวัฒนธรรมที่มีความเกี่ยวเนื่องกับรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

(27) “การศึกษาคุณภาพเชิงทัศนียภาพเพื่อวางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อมภูมิทัศน์: กรณีศึกษาเทศบาลเมืองหัวหิน” มุ่งศึกษาคุณภาพเชิงทัศนียภาพของส่วนสำคัญของเมืองหัวหิน และทัศนคติของคนที่มีต่อสภาพแวดล้อมกายภาพที่มีคุณค่าเหล่านั้น เพื่อใช้ผลการศึกษาในการหาแนวทางที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาคุณภาพที่เหมาะสมและไม่ลดคุณค่าความงามของเมืองหัวหินในอนาคต

(28) “องค์ประกอบในการออกแบบสภาพแวดล้อมที่ช่วยส่งเสริมความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน” แนวคิดของการออกแบบชุมชนเมืองโดยเฉพาะการออกแบบชุมชนละแวกบ้านเพื่อส่งเสริมความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนนำไปสู่กระแสการออกแบบชุมชนเมืองที่ให้ความสำคัญกับพื้นที่สาธารณะและมีทิศทางด้านพฤติกรรมและความรู้สึกของผู้ใช้งาน

(29) “การจัดทำแผนพัฒนาที่อยู่อาศัยโดยการมีส่วนร่วม: เมืองจันทบุรี” ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อการจัดทำแผนด้านการพัฒนาที่อยู่อาศัยและยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้คน โดยนักวิจัยได้ใช้กระบวนการการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนโดยมีความมุ่งหมายให้แผนพัฒนาที่อยู่อาศัยดังกล่าวเกิดขึ้นจากกระบวนการที่ให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางของแผนด้วยตนเองอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่อยู่อาศัยอย่างยั่งยืน

สุดท้ายนี้ กองบรรณาธิการวารสารหน้าจั่ว ฉบับสถาปัตยกรรม การออกแบบ และสภาพแวดล้อม ขอขอบพระคุณ นักวิชาการทุกท่านที่ส่งบทความมาเพื่อตีพิมพ์ในวารสารวิชาการหน้าจั่ว “ฉบับ 60 ปีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร: สรรพศาสตร์ทางสถาปัตยกรรม” ในวาระการเฉลิมฉลองโอกาสที่คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้ทำหน้าที่จัดการเรียนการสอนมาครบ 60 ปี นอกจากนี้ กองบรรณาธิการฯ หวังว่าวารสารหน้าจั่ว ซึ่งทำหน้าที่เป็นวารสารวิชาการด้านสถาปัตยกรรมศาสตร์ที่มีอายุเก่าแก่เกือบ 30 ปีในปีที่จะถึงนี้ จะทำหน้าที่เป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ความรู้ด้านสถาปัตยกรรมศาสตร์ทุกแขนง เพื่อตอบโจทย์ความต้องการวิชาความรู้ทั้งทางวิชาการ และวิชาชีพ และได้รับความสนใจจากผู้อ่านเช่นนี้ตลอดไป

